

RESSÒ DE LA PARAULA

Signes de resurrecció (IV). Un bon pastor

Què és un bon pastor, ens ho anà dient Jesús en els seus discursos i ens ho anà demostrant amb les seves obres. N'hi ha prou amb recordar el que Jesús va fer i fa per nosaltres per saber què significa un Bon Pastor. La seva presència viva en el caminar de la nostra Església dona aquella seguretat, aquella fermesa, que ens per met anar travessant valls fosques i gaudint alhora de la taula abundant de la seva gràcia.

Un dels mitjans pels quals Ell es fa present en el nostre camí és el ministeri dels sacerdots. Avui la mera existència d'un bon pastor en la nostra Església és ja un signe de resurrecció. Per moltes raons:

- En primer lloc, és un signe que Jesús Ressuscitat va pensar i pensa en nosaltres; és un signe que va cridar i continua cridant alguns dels seus deixebles, perquè tinguin cura del seu Poble en el seu nom. Els evangelis sinòptics situen l'enviament dels deixebles, i sobretot dels Apòstols, al final del relat evangèlic, donant a entendre que amb això culminava la seva obra a la terra.
- En segon lloc, trobar entre nosaltres un bon pastor, significa que Jesucrist Ressuscitat segueix present i viu tenint cura de nosaltres en les persones dels pastors que Ell trià, cridà i consagrà.
- En tercer lloc, l'existència de bons pastors en la nostra Església mostra que l'Esperit del Ressuscitat continua inspirant generositat i amor en cristians que han respost a la crida especial per al servei ministerial.

Efectivament, la trobada amb el Ressuscitat consisteix essencialment en la crida a creure, que Ell ens dirigeix a tots i cadascun, i la resposta personal de fe. Però aquest fet sempre es desenvolupa en una forma concreta de servei a Déu i als germans (i per la mateixa raó, totes les formes de servei a l'Església tenen el seu origen en les respectives crides). En alguns aquest desenvolupament de la vocació i la resposta de fe consisteix a estar disposat a entregar la pròpia vida en l'exercici del ministeri apostòlic.

Si hi ha sacerdots entre nosaltres és perquè Crist ressuscità i continua viu. Si continua viu, Ell continua estimant-nos en concret, com a Bon Pastor.

Molts extrauran conseqüències crítiques, semblants a les que llançava Nietzsche referint-se als

cristians: «si els cristians (sacerdots) són, o han de ser, signes de Resurrecció, no se'ls nota gaire... Necessito companys vius, no cadàvers que hagi de carregar a coll». Típica censura que, basada en una veritat, perd validesa quan es demana explicació: què s'entén per «signe de resurrecció o de vida»?; què entenem per bon pastor, que fa present el Ressuscitat?

Nietzsche respondria que un bon pastor és un home ben «empoderat» (com diem avui). Molts diran que els sacerdots, bons pastors testimonis de la Resurrecció, han de ser simpàtics, alegres, imaginatius, occurrents, sempre positius... Jesús ens va dir que el tret que identifica al bon pastor és que dona la vida pels seus germans als quals serveix. No sols «que dona la vida», sinó que dona «la seva vida» (Jn 10,13). Contràriament al mal pastor que es defineix com aquell

que «es pastura a si mateix i viu de les ovelles» (Ez 34,1-3).

El vertader signe de Resurrecció és el pastor que estima, com va fer el Ressuscitat: l'amor no va morir sinó que continua viu en el pastor, quan aquest arriba a lliurar la seva vida fins a l'extrem.

† **Agustí Corrés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tornar al Parenostre

Legint un llibre de pregàries per a infants, només passar la pàgina del títol, em trobo amb la dedicatòria. Diu l'autor: «Per a la meua mare, que em va ensenyar el Parenostre». En el recordatori del traspàs d'una difunta llegim: «Estem molt agraïts a la nostra mare perquè... i perquè ens va ensenyar a resar el Parenostre». «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre...» (Mt 6,9-13). Molts de vosaltres, lectors, i jo també, som d'aquesta colla que aprenguérem a dir a Déu Pare de llavis de la mare o del pare. Sabem la vivència que s'amaga darrera d'aquells moments i d'aquestes paraules i la tendr esa.

La família és el primer lloc de socialització que té l'èsser humà. Hi aprenem

a relacionar-nos amb els altres i, alhora, a prendre consciència de qui som. També és on s'inicia el nostre procés educatiu. Els pares, que són els educadors fonamentals dels fills, no ensenyen només destreses o habilitats; ensenyen, sobretot, un estil concret de viure, d'interpretar i afrontar la vida. Els fills al seu costat fan un aprenentatge per a la vida. És sabut, també, que els aprenentatges primers són punts especialment importants de construcció de la realitat durant tota la vida. Per això hi ha coses que s'han d'aprendre a casa,

perquè formen part del mestratge que correspon als pares. No convé delegar-les en altres marcs educatius. És el cas, de manera destacada, per als cristians, del desvetllament de l'experiència religiosa: conèixer Déu Pare i aprendre a relacionar-s'hi.

És bo que els pares i les mares cristians ofereixin als seus fills aquesta possibilitat: aprendre el Parenostre dels seus llavis. Cal fer l'espai per ensenyar-lo i després acompanyar el procés que el converteixi en pregària habitual: al matí abans d'anar a l'escola, a la nit abans

d'anar a dormir, quan preguem en família, a la celebració de l'eucaristia... Els anys passaran. Els infants esdevindran adults. Alguns seguiran creient en la fe, vetllaran el seu aprofundiment, la vivència i la celebració. Altres, per múltiples causes, refredaran la seva experiència o potser fins i tot l'abandonaran.

En el record de tots, però, quedarà el testimoni de la fe de la mare, del pare o d'ambdós, la tendresa de les seves paraules, la seva convicció i confiança en Déu. Només Ell sabrà quantes vegades, d'una o altra manera, uns i altres han tornat al Parenostre.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Signos de resurrección (IV). Un buen pastor

Què sea un buen pastor, nos lo fue diciendo Jesús en sus discursos y nos lo fue demostrando con sus obras. Basta recordar lo que Jesús hizo y hace por nosotros para saber qué significa un Buen Pastor. Su presencia viva en el caminar de nuestra Iglesia da esa seguridad, esa firmeza, que nos permite ir atravesando valles oscuros y disfrutando de la mesa abundante de su gracia.

Uno de los medios por los cuales Él se hace presente en nuestro camino es el ministerio de los sacerdotes. Hoy la mera existencia de un buen pastor en nuestra Iglesia es ya un signo de resurrección. Por muchas razones:

- En primer lugar, es un signo de que Jesús Resucitado pensó y piensa en nosotros; es un signo de que llamó y sigue llamando a algunos de sus discípulos para que cuiden de su Pueblo en su nombre. Los evangelios sinópticos sitúan el envío de los discípulos, y en especial de los Apóstoles, al final del relato evangélico, dando a entender que con ello culminaba su obra en la tierra.
- En segundo lugar, encontrar entre nosotros un buen pastor, significa que Jesucristo Resucitado sigue presente y vivo cuidando de nosotros en las personas de los pastores que Él eligió, llamó y consagró.
- En tercer lugar, la existencia de buenos pastores en nuestra Iglesia muestra que el Espíritu del Resucitado sigue inspirando generosidad y amor en cristianos que han respondido a la llamada especial para el ser vicio ministerial.

Efectivamente, el encuentro con el Resucitado consiste esencialmente en la llamada a creer, que Él dirige a todos y cada uno, y la respuesta personal de fe. Pero este hecho siempre se desarrolla en una forma concreta de servicio a Dios y a los hermanos (y por lo mismo, todas las formas de servicio en la Iglesia tienen su origen en respectivas llamadas). En algunos este desarrollo de la vocación y la respuesta de fe consiste en estar dispuesto a entregar la propia vida en el ejercicio del ministerio apostólico.

Si hay sacerdotess entre nosotros es porque Cristo resucitó y sigue vivo. Si sigue vivo, Él continúa amándonos en concreto, como Buen Pastor.

Muchos extraerán consecuencias críticas, semejantes a las que lanzaba Nietzsche refiriéndose a los cristianos: «si los cristianos (sacerdotess) son, o han de ser, signos de Resurrección, no se les nota mucho... Necesito compañeros vivos, no cadáveres con los que tenga que cargar». Típica censura que, basada en una verdad, pierde validez cuando se pide explicación: ¿qué se entiende por «signo de resurrección o de vida»?; ¿qué entendemos por buen pastor, que hace presente al Resucitado?

Nietzsche respondería que un buen pastor es alguien bien «empoderado» (según decimos hoy). Muchos dirán que los sacerdotess han de ser simpáticos, alegres, imaginativos, ocurrentes, siempre positivos... Jesús nos dijo que el rasgo que identifica al buen pastor es que da la vida por sus hermanos a quienes sirve. No sólo «que da la vida», sino que da «su vida» (Jn 10,13). Contrariamente al mal pastor que se define como aquel que «se pastorea a sí mismo y vive de las ovejas» (Ez 34,1-3).

El verdadero signo de Resurrección es el pastor que ama, como hizo el Resucitado: el amor no murió sino que sigue vivo en el pastor, cuando éste llega a entregar su vida hasta el extremo.

† Agustí Cor tés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Comunicat del bisbe Agustí

Després de conèixer la notícia de l'assassinat dels dos nens i la seva mare al Prat de Llobregat, el bisbe Agustí ens convida «a viure aquests fets execrables amb la fortalesa de qui és conscient i compromès en la tasca de canviar aquesta societat».

Hem rebut la notícia, per part de la titularitat de l'escola Mare de Déu del Carme del Prat de Llobregat, de la mort de dos alumnes de 2n de Primària.

Tot fet violent ens produeix dolor; més encara quan veiem que la violència recau sobre persones

innocents. Des del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, en nom del tot el Poble de Déu que fa camí en aquesta diòcesi, volem sentir-nos ben a prop d'aquestes víctimes innocents, de la seva família, amics i, particularment, de la comunitat educativa de l'escola Mare de Déu del Carme, escola cristiana. Convidem a viure aquests fets execrables amb la fortalesa de qui és conscient i compromès en la tasca de canviar aquesta societat, sobretot, en l'àmbit de la família i l'educació.

Seguim en la pregària al Pare de la Vida que acull especialment a les víctimes innocents.

En comunió i esperança.

† Agustí Cor tés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

El Servei d'Atenció a les Víctimes elabora una guia interna d'actuació

El dilluns 8 d'abril passat es van reunir, a la Casa de l'Església, els membres que formen part del Servei d'Atenció a les Víctimes per continuar amb la dinàmica pròpia dels assumptes que tenen encomanats.

En aquest sentit, s'està elaborant una guia interna d'actuació davant els casos eventuals de denúncia d'abús que arribin a la nostra diòcesi per fer més ràpida i eficaç l'actuació que requereixi el possible cas sotmès.

D'altra banda, l'equip que forma part del Servei d'Atenció a les Víctimes de la nostra diòcesi ha tractat la necessitat de fer un seguiment de l'acollida del protocol i del «Manual de Bones Pràctiques davant l'abús sexual de menors i persones vulnerables (edició 2023)». Cal recordar que aquest material es-

tà adreçat a tots els agents de pastoral que atenen persones vulnerables i que treballen amb menors.

També, la nostra Oficina de Protecció de Menors segueix col·laborant amb els responsables de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i els aporta allò que els demanen i és al seu abast per mantenir al dia la infor-

mació que recull i edita en el document *Para dar Luz* a la seva tercera edició actualitzada, en la qual també s'integren les aportacions i recomanacions del Defensor del Poble i de l'informe-auditoria del Bufet Cremades&Calvo Sotelo.

Amb la mateixa finalitat de seguir formant-se, cinc persones del nostre bisbat han assistit, el 19 d'abril passat, a la 6a Jornada formativa que ha impartit, a Madrid, la Conferència Episcopal Espanyola.

CATEDRAL PARRÒQUIA DE SANT LLORENÇ
1524-2024

Per consultar tots els actes podeu escanejar amb el mòbil aquest QR

Marca la «X» a favor de l'Església a la teva declaració de la renda

«Cridats a sembrar l'esperança i a construir la pau»

El IV Diumenge de Pasqua, que s'escau avui 21 d'abril, Diumenge del Bon Pastor, celebrem la 61a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de les Vocacions Natives, amb el lema: «Cridats a sembrar l'esperança i a construir la pau».

Un pas més per a aprofundir en el nostre objectiu diocesà: «Som cridats. Cridats a ser poble». Un camí en comú que ens condueix vers l'Any Jubilar del 2025: Caminem com a «pelegrins d'esperança», redescobrint la pròpia vocació i posant en relació els diversos dons de l'Esperit.

Tal com manifesten els delegats de Pastoral Vocacional i de Missions, Mn. Joan Pere Pulido i la Gna. Gràcia Navarro, respectivament, «que no faltin en l'Església preveres, diaques, con-

sagrats i laics que responguin a la crida de Déu com a veritables pelegrins d'esperança».

Jornada Familiar Interdiocesana

Amb el lema «Per la família i la vida», el bisbat de Sant Feliu de Llobregat i el de Barcelona van convocar, el diumenge 7 d'abril passat, una jornada festiva familiar a l'escola Maristes La Immaculada de Barcelona. De la nostra diòcesi van assistir-hi famílies de diferents poblacions que van compartir la fe i van gaudir d'un dia ple d'emocions i sorpreses.

La Jornada Familiar Interdiocesana es va iniciar al teatre de l'escola Maristes La Immaculada de Barcelona. Es van aplegar unes 400 persones, entre els quals hi havia una representació de la nostra Delegació diocesana de Família i Vida.

Tal com ens ha explicat el delegat de Família i Vida, en Juan Antonio Rodríguez, «van gaudir dels tallers amb tots

els membres de la família: el llenguatge de l'amor, seguidament d'una xocolatada i d'un magnífic espectacle-testimoni del malabarista Paul Ponce, titulat: «El malabarista de Déu».

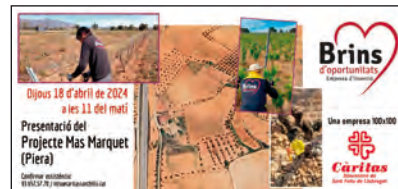
El testimoni del malabarista Paul Ponce va posar punt final als tallers.

Seguidament, la jornada es va cloure amb la celebració de l'Eucaristia que va presidir el bisbe auxiliar de Barcelona, David Abadías. El grup responsable de l'animació musical fou Hakuna.

Es presenta el projecte Mas Marquet a Piera

El dijous 18 d'abril passat, al matí, a Mas Marquet de Piera (Anoia), es presentà el nou projecte de Brins d'Oportunitats, l'empresa d'inserció 100x100 Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat.

Es treballarà en una finca amb 12 hectàrees de vinya i 850 oliveres, amb Montserrat de teló de fons, on hi faran pràctiques els joves del grup agrícola i forestal que funciona a Brins des de fa 4 anys.

L'acte ha comptat amb la presència del nostre bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés; de l'alcalde de Piera, Carme González, i de l'alcalde d'Hosetalets de Pierola, Gerard Parcerisas.

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

BIZUM
04306

Envia aquest codi a través de l'app mòbil de Bizum i fes un donatiu al Bisbat de Sant Feliu

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia:
<https://www.donoamiglesia.es/san/Home#!>
(en català)

AGENDA

TREBALLEM PER VIURE I NO PAS PER MORIR!
DES ACCIDENTS LABORALS EN PERSPECTIVA

Dijous, 25 d'abril de 2024, a les 19 h.

TAULA RODONA I PREGÀRIA PER LES VÍCTIMES D'ACCIDENTS LABORALS

Amb

- Antonio Molina, responsable de Salut Laboral de la Federació Comarcal del Baix Llobregat de la CGT
- David Fernández, del col·lectiu Bombers Indignats
- Llum Mascaray, militant de la USTEC-STES (IAC)
- Javier Pacheco, secretari general de CCOO de Catalunya

Presenta l'acte i modera: **Mercè Solé**, directora del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya.

Atri de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau
Plaça de l'Església, El Prat de Llobregat

Durant l'any 2023 hi ha hagut a Catalunya **96.421** accidents laborals, **565** han causat ferides greus, **74** han estat mortals. A Espanya moren cada dia dues persones per accident laboral.

Comptem amb tu!

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Dimarts [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, religiós franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Sant Fidel de Simaringen, prevere caputxí i màrtir a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, màrtir mercedari (cap al 1304), de la

Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe; Conversió de sant Agustí; santa Maria Eufràsia Pelletier, religiosa, fundadora de la Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prevere, fundador de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. ■ Dijous [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres [1C 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (+636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i

mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

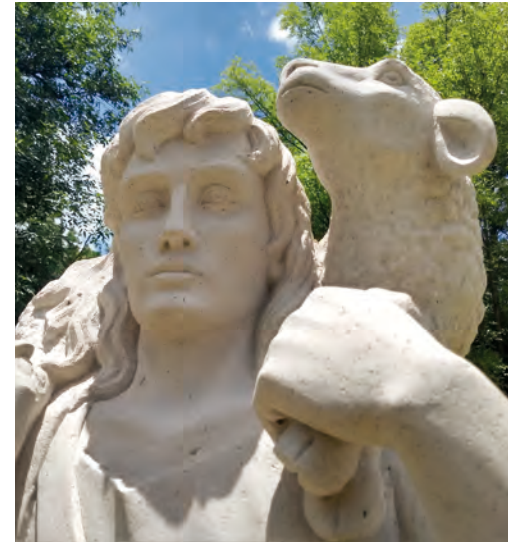
27. □ Dissabte [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastré.

28. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 9,26-31 / Sl 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prevere marista i màrtir a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, màrtir; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prevere.

Diumenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

«La salvació no es troba en ningú més que en Jesucrist»

L'Esriptura ens va presentant de formes diverses la realitat de Jesús de Natzaret. A l'evangeli avui el presenta com el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles; això no ho fan els mercenaris, els qui treballen només a jornal. Després torna a repetir el mateix: *El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement.* La mort de Jesús, doncs, és l'entrega lliure i voluntària del Senyor per nosaltres. Perquè ell és Senyor de la vida i de la mort. Per això diu, *tinc poder de donar-la i recobrar-la*: això només ho pot fer Déu. Jesús és el Senyor. Hi ha un altre aspecte important: *Jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi i (repeteix) dono la vida per elles.* Per això pot dir amb tota propietat: *Jo soc el bon pastor*; podríem dir: l'únic bon pastor. Aquesta és l'afirmació que fa Pere a la primera lectura; ha curat un invàlid i ara li demanen compte del que ha fet. La seva resposta és clara: *Aquest home el teniu sa davant vostre pel poder del nom (la persona) de Jesucrist, el Natzarè.* I recorda el missatge central de la nostra fe: *Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts.* I ara en dedueix la gran conseqüència: *La salvació no es troba en ningú més perquè sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.* L'únic Salvador de tot el món, de tots els homes i dones no és altre que Jesucrist mort i ressuscitat. No hi ha cap altre déu ni cap altre Senyor. L'afirmació és clara i rotunda. És que no hi ha hagut mai ningú a la història que hagi donat voluntàriament la seva vida i l'hagi recobrada: només Jesús l'únic bon Pastor, l'únic que en salva. Ell ens ha concedit de *ser fills de Déu, encara que de moment no s'ha manifestat com serem; però Déu ens reconeix com a fills seus i ho som.* Som fills de Déu! Ara cal que coneguem i estimem l'únic bon Pastor i Salvador, que sapiguem escoltar la seva veu, i seguir el seu exemple de donar la vida pels nostres germans.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici». La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrou o les dispersa.

Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meva veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del llibre de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, lleno de Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es «la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular»; no hay salvación en ningún otro, pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectes es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el Buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye, y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el Buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño y un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»